

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/284/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4408214380
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4408214380.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a sudkýň Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobkyne: U. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Ema Zacharová, advokát s. r. o., Nové Zámky, Forgáčova bašta 7, IČO: 47 237 023, proti žalovaným: 1. P. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX, 2. O. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX, obe žalované zastúpené advokátkou JUDr. Helenou Kontrovou, so sídlom Semerovo 414, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 29. mája 2018 č. k. 6C/224/2008-1031 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Žalobkyni sa voči žalovaným v 1. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

Napadnutý výrok o trovách štátu (V.) a výrok o poplatkovej povinnosti žalobkyne (VI.) sa p o t v r d z u j e .

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalobkyňa U. F., rod. M., nar. XX. XX. XXXX, r. č. XXXXXX/XXX, bytom H. XXX, je v celosti vlastníčkou nehnuteľností, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXX k. ú. H. ako parcela registra „C“ č. 855/113 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 506 m², parcela registra „C“ č. 855/114 - záhrady o výmere 294 m² a parcela registra „C“ č. 855/145 - záhrady o výmere 220 m². Žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne náhradu trov konania a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania, a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne náhradu trov konania o nariadenie predbežného opatrenia, a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne Okresnému súdu Nové Zámky trovy štátu v sume 665,21 eura a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Nové Zámky súdny poplatok v sume 199 eur a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 137 písm. c) CSP,

§ 132 ods. 1, § 134 ods. 1 až 3, § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 139 ods. 1, 2, § 34, § 37 ods. 1, 2, § 38, § 39, § 40 ods. 1, 3, § 43, § 46 ods. 1, 2, § 123, § 628 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a na základe dokladov založených v spise, ako i na základe vyjadrení strán, zistil, že žaloba žalobkyne o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXX k. ú. H. ako parcela registra „C“ č. 855/113 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 506 m², parcela registra „C“ č. 855/114 - záhrady o výmere 294 m² a parcela registra „C“ č. 855/145 - záhrady o výmere 220 m² je dôvodná. Konajúci súd mal z prídelovej listiny vydanéj Obvodným úradom Nové Zámky zo dňa 13. 03. 1992 (č. I. 6) a tiež z výmeru Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 12. 05. 1948 (č. I. 172 spisu) a tiež z Konečného prídelového plánu zo skonfiškovaných pôdohospodárskych majetkov zo dňa 02. 10. 1952 (č. I. 807 a 1025 spisu) za preukázané, že matka účastníčok P. M. sa stala vlastníčkou stavebného pozemku - parcely č. 855/15 k. ú. H. o výmere 2158 m², pričom tento pozemok jej bol pridelený z majetku bývalého vlastníka U. W.. Z uvedeného výmeru je zrejmé, že parcela č. 855/15 uvedená v konečnom prídelovom pláne zo dňa 02. 10. 1952 bola prečíslovaná na parcely č. 855/113, 855/114 a 855/145, tak ako to vyplýva z opravy uvedenej na uvedenom výmere. Z darovacej zmluvy zo dňa 16. 06. 1978, ktorá bola registrovaná pod č. RI 478/78 a ktorej súčasťou bol geometrický plán č. 762-534-2740-77 zo dňa 30. 03. 1978 (č. I. 10 spisu) mal súd za preukázané, že uvedená parcela bola uvedeným geometrickým plánom rozdelená na novovzniknuté parcely č. 855/113, 855/114, 855/145, 855/153, 855/154, 855/155 a túto skutočnosť potvrdzuje aj informatívna grafická identifikácia parciel Okresného úradu Nové Zámky zo dňa 29. 11. 2013 (č. I. 528 spisu). Na základe uvedenej darovacej zmluvy zo dňa 16. 06. 1978 novovytvorené parcely 855/153, 855/154, 855/155 prešli do vlastníctva žalobkyne a tento stav je v súčasnosti zapísaný na liste vlastníctva č. XXX k. ú. H.. Novovzniknuté parcely č. 855/113, 855/114, 855/145, vytvorené uvedeným geometrickým plánom, zostali vo vlastníctve P. M.. Z darovacej zmluvy spísanej notárskou zápisnicou notárky JUDr. Anny Nagyovej zo dňa 14. 10. 1992, ktorá bola registrovaná Štátnym notárstvom Nové Zámky pod č. RI 1880/92 dňa 19. 10. 1992 vyplýva, že P. M. darovala žalobkyňi parcelu č. 855/15 stavebný pozemok o výmere 2158 m², pričom táto nehnuteľnosť bola v Stredisku geodézie Nové Zámky vedená ako zlúčená v EN parcele č. 855/45 v užívaní JRD Rúbaň. V tejto darovacej zmluve sa vyslovene uvádza, že predmetnú nehnuteľnosť P. M. nadobudla prídelom do vlastníctva v roku 1948 a prídelová listina bola vydaná Obvodným úradom v Nových Zámkoch. Táto zmluva bola registrovaná Štátnym notárstvom Nové Zámky pod č. RI 1880/92 dňa 19. 10. 1992. V uvedenej darovacej zmluve sa uvádza, že obe zmluvné strany navrhujú, aby na základe predmetnej darovacej zmluvy bola ako vlastníčka parcely č. 855/15 zapísaná ako vlastníčka žalobkyňa v celosti a na základe uvedenej darovacej zmluvy bolo v katastri nehnuteľností zapísané výlučné vlastníctvo žalobkyne parcely č. 855/15 o výmere 2158 m² na liste vlastníctva č. XXX k. ú. H.. Z obsahu uvedenej darovacej zmluvy je zrejmé, že išlo o určitý a zrozumiteľný právny úkon podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže predmet darovacej zmluvy bol určitý a presne označený, pričom bolo uvedené, že ide o nehnuteľnosť - stavebný pozemok s určeným parcelným číslom a výmerou. Žalované v 1. a 2. rade doposiaľ neuviedli žiadny zákonný dôvod, na základe ktorého by mal súd určiť, že išlo o neplatnú darovaciu zmluvu. Skutočnosť, že parcela č. 855/15 bola pridelená P. M. vyplýva už z vyššie uvedeného výmeru Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 12. 05. 1948 a tiež z Konečného prídelového plánu zo dňa 02. 10. 1952. Z oznámenia Správy katastra Nové Zámky zo dňa 27. 10. 2006 č. X-295-2006 na strane 1 (č. I. 15 spisu) vyplýva, že v danom prípade išlo o duplicitné evidovanie vlastníckeho práva tej istej nehnuteľnosti - raz v registri E-KN ako pôvodná parcela č. 855/15 na liste vlastníctva č. XXX k. ú. H. a tiež v registri C-KN ako súčasné parcely č. 855/113, 855/114, 855/145 na liste vlastníctva č. XXX k. ú. H. a ako súčasné parcely č. 855/153, 855/154, 855/155 na liste vlastníctve č. XXX k. ú. H., pričom v uvedenom podaní sa uvádza, že list vlastníctva č. XXX, na ktorom je evidovaná parcela č. E-KN 855/15 bude zrušený, keďže uvedená nehnuteľnosť už bola vysporiadaná v registri C-KN na listoch vlastníctva č. XXX a XXX k. ú. H.. V tejto súvislosti súd poukázal aj na konštatovanie obsiahnuté v odôvodnení rozsudku KS v Nitre č. 30S/33/2007-63, strana 6 (č. I. 38 spisu), v ktorom sa konštatuje, že je nesporné, že došlo k pochybeniu pri identifikácii parcely 855/15 v roku 1992, na základe ktorej bola spísaná darovacia zmluva formou notárskej zápisnice, na základe ktorej bol založený LV č. XXX k. ú. H.. Zároveň uvedený súd konštatoval, že platnosť uvedenej zmluvy dovtedy nebola spochybnená, a preto jediným právnym prostriedkom k dosiahnutiu zmeny zápisu v katastri nehnuteľností tak, aby zápisy zodpovedali právnemu stavu, je určovací žaloba o určenie práva alebo právneho vzťahu k nehnuteľnosti za účelom dosiahnutia zmeny zápisu nehnuteľností. Z vyššie uvedených skutočností teda je zrejmé, že P. M. darovala v roku 1978 žalobkyňi z pôvodnej parcely č. 855/15 časť o výmere 1020 m² (novovytvorené parcely č. 855/153, 855/154, 855/155) a následne v roku 1992 darovala vyššie uvedenou darovacou zmluvou žalobkyňi celú pôvodnú parcelu č. 855/15. Súd, vzhľadom na vyššie uvedené, považoval darovaciu zmluvu uzavretú medzi P. M. a žalobkyňou,

uzavretú v roku 1992, registrovanú pod č. RI 1880/92 za čiastočne neplatnú s poukazom na ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka, keďže predmetom daru bola aj časť parcely č. 855/15 (novovytvorené parcely č. 855/153, 855/154, 855/155), ktoré už patrili žalobkyni na základe darovacej zmluvy zo dňa 16. 06. 1978, ktorá bola registrovaná pod č. RI 478/78. P. M. teda nemohla darovať parcely č. 855/153, 855/154, 855/155 žalobkyni, keďže nebola ich vlastníčkou, keďže tieto nehnuteľnosti boli žalobkyni darované darovacou zmluvou uzavretou dňa 16. 06. 1978. Z uvedeného teda vyplýva záver, že uvedená darovacia zmluva bola platná len v časti, ktorá sa týkala parciel č. 855/113, 855/114, 855/145 vytvorené uvedeným geometrickým plánom, ktoré boli zapísané na LV č. XXX k. ú. H.. Teda na základe tejto darovacej zmluvy z roku 1992 žalobkyňa nadobudla do svojho výlučného vlastníctva novovytvorené parcely č. 855/113, 855/114, 855/145, ktoré boli vytvorené z pôvodnej parcely č. 855/15, a to vyššie uvedeným geometrickým plánom, ktorý bol súčasťou darovacej zmluvy zo dňa 16. 06. 1978, a ktoré zostali vo vlastníctve P. M.. Preto je potrebné, vzhľadom na uvedené skutočnosti, konštatovať, že žalobkyňa je a bola vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX k. ú. H., na základe darovacej zmluvy zo dňa 16. 06. 1978, ale aj výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX k. ú. H. na základe darovacej zmluvy zo dňa 14. 10. 1992. Konajúci súd preto z uvedených dôvodov žalobe ohľadne určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXX k. ú. H. vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Konajúci súd mal za to, že na strane žalobkyne existuje naliehavý právny záujem podľa § 137 písmeno c) CSP na určení, že nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX k. ú. H. sú vo vlastníctve žalobkyne, keďže predmetom darovacej zmluvy uzatvorenej medzi P. M. a žalovanými v 1. a 2. rade zo dňa 23. 01. 2008 (č. l. 46 spisu) boli aj nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX k. ú. H. ako parcely registra „C“ č. 855/113, 855/114, 855/145, ktoré už predtým P. M., tak ako je to vyššie uvedené, previedla darovacou zmluvou zo dňa 14. 10. 1992 na žalobkyňu, a teda postavenie žalobkyne ako vlastníčky týchto nehnuteľností sa javilo ohrozené, a teda neisté. Vzhľadom na to, že konajúci súd mal jednoznačne za preukázané, že žalobkyňa nadobudla vlastníctvo k parcelám č. 855/113, 855/114, 855/145 zapísaným na LV č. XXX k. ú. H. darovacou zmluvou zo dňa 14. 10. 1992, súd ďalej neskúmal, ani sa nezaoberal tým, či žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo vydržaním, a preto z tohto dôvodu žiadne dokazovanie nevykonal. Konajúci súd mal za to, že námietky a obrana žalovaných v 1. a 2. rade neboli dôvodné, keďže tieto nevychádzali z dokladov založených v spise a skutkového stavu z nich vyplývajúceho a preukázaného, pričom aj z listu Správy katastra Nové Zámky zo dňa 27. 10. 2006 X-295/2006 je zrejme, že pôvodná parcela 855/15 bola evidovaná v registri EKN na LV č. XXX k. ú. H., ale zároveň bola evidovaná v registri CKN ako parcely č. 855/113, 855/114 a 855/145 na LV č. XXX k. ú. H. a tiež ako parcely č. 855/153, 855/154 a 855/155 zapísané na LV č. XXX k. ú. H., pričom LV č. XXX a XXX boli založené v roku 1979 na základe darovacej zmluvy RI 478/78 zo dňa 16. 06. 1978. V uvedenom liste je tiež uvedené, že predmetom darovacej zmluvy RI 1880/92 zo dňa 14. 10. 1992 je pôvodná nehnuteľnosť, parcela č. 855/15 bola majetko-právne usporiadaná a evidovaná na LV č. XXX a č. XXX. Súd o trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP, a keďže žalobkyňa bola vo všetkých štyroch bodoch žaloby úspešná, nakoľko súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel, súd jej priznal náhradu trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Súd zároveň s poukazom na ust. § 255 CSP rozhodol o náhrade trov konania o nariadenie predbežného opatrenia a s poukazom na názor odvolacieho súdu priznal žalobkyni náhradu trov konania o nariadenie predbežného opatrenia len do výšky zaplateného súdneho poplatku za návrh na nariadenie predbežného opatrenia, keďže trovy právneho zastúpenia za konanie o nariadenie predbežného opatrenia žalobkyni nenáležia, keďže žalobkyňa v tomto konaní bola neúspešná. Súd zároveň rozhodol o povinnosti žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť konajúcemu súdu trovy štátu a to s poukazom na ustanovenie § 259 CSP, podľa ktorého, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok. V danom prípade teda konajúci súd uložil neúspešným žalovaným v 1. a 2. rade zaplatiť trovy štátu celkom v sume 665,21 eura, ktoré predstavovali náklady na vypracovanie znaleckého posudku MUDr. Višňovského v sume 569,94 eura, náklady spojené s vypočítaním znalca MUDr. Višňovského na pojednávaní dňa 02. 08. 2013 v sume 88,79 eura, svedočné v sume 6,48 eura, vyplatené svedkyni U. P. na pojednávaní dňa 28. 01. 2011. Konajúci súd tiež uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť konajúcemu súdu súdny poplatok za žalobu v sume 199 eur (99,50 eura + 99,50 eura), ktorý sa týkal určenia, že nehnuteľnosť zapísaná v katastri nehnuteľností Správy katastra Nové Zámky na liste vlastníctva č. XXX k. ú. H. ako rodinný dom súp. č. XXX, nachádzajúci sa na parcele registra „C“ č. 855/113 bol v celosti v čase smrti nebohej P. M., rod. B., nar. XX. XX. XXXX, zomrelej XX. XX. XXXX, naposledy bytom H. č. XXX v jej výlučnom vlastníctve a patrí do dedičstva po nej a určenia, že nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností, Správy

katastra Nové Zámky na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. H. ako parcela registra „C“ č. 1830 - orná pôda o výmere 10050 m² a parcela registra „C“ č. 2215 - orná pôda o výmere 10000 m² boli v celosti v čase smrti nebohej P. M., rod. B., nar. XX. XX. XXXX, zomrelej XX. XX. XXXX, naposledy bytom H. č. XXX v jej výlučnom vlastníctve a patria do dedičstva po nej, keďže žalobkyňa súdny poplatok za uplatnenie týchto nárokov nezaplatila.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadli v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalované v 1. a 2. rade v celom rozsahu, odôvodniac ho nesprávnym právnym posúdením veci, tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedli, že súd prvej inštancie sa neriadil názorom odvolacieho súdu uvedeným v zrušujúcom uznesení, nevykonal žiadne ďalšie dokazovanie a uspokojil sa iba s vyjadrením právnej zástupkyne. Opakovane nevypočul žalobkyňu k výpovedi, že nájomnou zmluvou prenajala 02. 11. 1992 parc. č. 855/15 - roľu vo výmere 2158 m² Poľnohospodárskemu družstvu H. a stav, že jej P. M. mala podarovať v roku 1992 aj druhú polovicu pozemku zistila, až keď jej syn chcel stavať dom. Nevysporiadal sa s tým, že P. M. darovala v roku 1978 žalobkyňi z pôvodnej parcely č. 855/15 časť vo výmere 1020 m² (novovytvorené parc. č. 855/153, 855/154, 855/155) a následne v roku 1992 s tým, že v čase spisania darovacej zmluvy v roku 1978 bola P. M. vlastníčkou parciel č. 855/113, 855/114, 855/145, vrátane domu súp. č. XXX, vtedy vedených na LV č. XXX pre kat. úz. H., pričom rozsah darovaných nehnuteľností bol presne označený geometrickým plánom č. 762-534-2740-77 zo dňa 30. 03. 1978, s tým, že z formulácie zmluvy z roku 1978 nie je zrejmé, že predmetom delenia a darovania bola parc. č. 855/15 s výmerom o vlastníctve pôdy č. 3068/1948-10/b, z ktorého vyplýva, že predmetom prídelu boli parcely č. 855/113, 855/114, 855/145, s formuláciou darovacej zmluvy z r. 1992, keď z notárskej zápisnice vyplýva, že bola vlastníčkou pozemku združeného v užívaní PD Rúbaň vo výmere 2158 m², pričom stredisko geodézie ju vykazovalo ako zlúčenú EN parc. č. 855/45 v užívaní PD Rúbaň, so skutočnosťou, že pozemok parc. č. 855/15 žalobkyňa prenajala 02. 11. 1992 PD Rúbaň, so skutočnosťou, že podľa žalobkyne dvojité vlastníctvo zistila až v súvislosti so snahou jej syna stavať na sporných pozemkoch, ako aj to, že až v roku 2006 bolo správou katastra oznámené, že parc. č. 855/15 nie je združeným pozemkom začleneným v parc. č. 855/45, ale sa jedná o totožnú parcelu s parc. č. 855/113, 855/114, 855/153, 855/154 a 855/155, so skutočnosťou, na základe čoho je preukázané, že v roku 1992 podarovala P. M. parc. č. 855/113, 855/114, 855/145, so skutočnosťou, že interpretáciou súdom nemôže byť nahradený prejav vôle, keďže použitie zákonných výkladových pravidiel smeruje iba k tomu, aby obsah právneho úkonu vyjadrený slovami, ktorý urobili účastníci po vzájomnej dohode bol vyložený v súlade so stavom, ktorý existoval v čase ich zmluvného dojednanja. Súd prvej inštancie, napriek tomu, že neboli vykonaným dokazovaním preukázané dôvody na vyhovie žaloby, tejto vyhovel. Neboli preukázané skutočnosti, na ktoré poukázal odvolací súd v rozsudku zo dňa 18. 01. 2018, nebolo vykonané dokazovanie v takom smere a rozsahu, aby bolo žalobe vyhovené. Súd prvej inštancie nevykonal žiadne nové dôkazy, a napriek tomu, že odvolací súd vyslovil právny záver, že skutočnosti uvedené v bode III. tohto odvolania nepreukazujú tvrdenia uvedené v rozsudku, bez toho, aby tu boli nové dôkazy, nové skutočnosti, súd prvej inštancie len slovné opravil nedostatky, ktoré mu vytkol odvolací súd, nie sú však podložené žiadnymi dôkazmi. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vydržaním k pozemkom pre kat. úz. H., LV č. XXX CKN parc. č. 855/113, 855/114, 855/145. Žalobkyňa nepreukázala, ani slovné neodôvodnila dôvody svojej aktívnej legitímácie v konaní proti žalovaným a súd prvej inštancie sa nevyporiadal s touto námietkou. V zmysle ust. § 137 písm. b) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah je alebo nie je. Žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu, má naliehavý právny záujem. Aj pri naliehavom právnom záujme ho treba rozlišovať podľa predmetu sporu, nakoľko ide o rozhodovanie v troch veciach. Žalobkyňa nepreukázala, že by bolo prišlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním v zmysle ust. § 134 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom musia byť splnené všetky predpoklady, a ak chýba čo i len jeden predpoklad, nejde o nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Žalobkyňa nepreukázala splnenie všetkých právnych predpokladov tohto ustanovenia, ktorými sú: spôsobilý predmet vydržania, držba musí byť oprávnená, t.j. faktické ovládanie veci, nepretržitá držba v trvaní najmenej 10 rokov a vôľa nakladať s vecou ako svojou, dobromyseľnosť v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným ako CKN parcely pre kat. úz. H. na LV č. XXX ako parc. č. 855/113, 855/114, 855/145. Žalobkyňa tvrdí, že nadobudla nehnuteľnosti vedené pre kat. úz. H. na LV č. XXX CKN parc. č. 855/113, 855/114, 855/145 darovacou zmluvou RI 1880/92. Žalované predložili doklady o platení dane z nehnuteľností, ostatné výdavky spojené s užívaním nehnuteľností P. M., ktorými preukazovali, že ako vlastníčka stále platila za nehnuteľnosti daň. P. M. príležitostne

umožnila užívať časť záhrady, ale výlučne išlo iba o užívanie, nebola to oprávnená držba v zmysle ust. § 134 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa nevstúpila do ich držby a úžitku po prevode, naopak, prevádzaný pozemok v konaní RI 1880/92 EKN parc. č. 855/15 prenajala podľa pripojenej nájomnej zmluvy Poľnohospodárskemu družstvu Rúbaň. Na dotaz žalovaných, prečo pozemky prenajala PD, sama žalobkyňa uviedla, že verila identifikácii parciel, že ich užíva družstvo. To znamená, že sama bola presvedčená, že predmetom prevodu bol pozemok v užívaní družstva. Prečo by prenajímala dvor, záhradu, na ktorú družstvo nikdy nevstúpilo? Ich držba nie je nepretržitá. Od roku 2010 žalobkyňa na pozemky ani nevstúpila. Žalobkyňa nie je dobromyseľná v nadobudnutí vlastníckeho práva k pozemkom vedeným pre kat. úz. H. na LV č. XXX CKN parc. č. 855/113, 855/114, 855/145. P. M. v správnom konaní X 295/2006 sa jednoznačne vyjadrila, že tieto pozemky nikdy nepodarovala dcére U. F.. Žalobkyňa je stále vedená ako vlastníčka parcely registra EKN evidovanej na mape určeného operátu na LV č. XXXX pre kat. úz. H., tej nehnuteľnosti, ktorú nadobudla darovaním podľa darovacej zmluvy RI 1880/92. V zmysle darovacej zmluvy R-I-1880/92 darovala p. P. M. svojej dcére p. U. F. stavebný pozemok, združený v užívaní PD Rúbaň - parcelu č. 855/15 s výmerou 2158 m², ktorú má darkyňa vo výlučnom vlastníctve na základe prídelovej listiny vydanéj Obvodným úradom v Nových Zámkoch, a ktorá je podľa údajov EN zlúčená v parcele č. 855/45 v užívaní JRD Rúbaň. Nie je možné tvrdiť, že predmetom darovacej zmluvy boli vlastne parcely registra C-KN č. 855/113, 855/114 a 855/145, zapísané v tom čase v LV č. XXX vo vlastníctve p. P. M.. V predmetnej darovacej zmluve je jednoznačné, aj v jazykovom prejave uvedené, že sa prevádza poľnohospodárska pôda v užívaní družstva. Toto presvedčenie dokazujú aj následné právne kroky žalobkyne, keď tento predmet darovacej zmluvy RI 1880/92 prenajala družstvu, ktoré s ňou nájomnú zmluvu aj uzavrelo a platilo nájomné. Na neplatnosť zmluvy RI 1880/92 sa prišlo v konaní o ROEP, nie na podnet žalobkyne, ktorá sa dokonca dožadovala v roku 1998 opravy registra. Žalobkyni bolo až v roku 2006 správou katastra oznámené, že parc. č. 855/15 nie je združeným pozemkom začleneným v parc. č. 855/45, ale sa jedná o totožnú parcelu s parc. č. 855/113, 855/114, 855/153, 855/154 a 855/155. Nie je možné uveriť, že by prenajala zastavanú plochu a nádvorie, na ktorej stojí dom s č. XXX a príľahlú záhradu, ktoré pozemky družstvo nikdy neužívalo. Naopak, obci ako správcovi dane neohlásila svoju daňovú povinnosť k týmto pozemkom. P. M. nikdy výmerom o prídele do vlastníctva nenadobudla parcelu č. 855/15. V roku 1992 bola E-KN parc. č. 855/15 pre kat. úz. H. uvedená v prídelovej listine vydanéj ObÚ Nové Zámky. Platnosť darovacej zmluvy RI 1880/92 žalované napadli v konaní 4C/316/2014. Ide o darovaciu zmluvu registrovanú pred bývalým Štátnym notárstvom v konaní RI 1880/92 účastníkov P. M. ako darujúca a žalovaná U. F. ako obdarovaná. Zákres parcely č. 855/15 sa nachádza v mape jednotnej evidencie pôdy, pričom však v tejto mape je uvedená parcela zakreslená mimo zastavaného územia obce - v mieste dnešnej parcely registra C-KN č. 855/45, do ktorej je zlúčená. V zmysle tejto mapy bola i v roku 1992 vyhotovená identifikácia parcely č. 855/15, ktorá bola podkladom k spísaniu darovacej zmluvy R-I-1880/92, v ktorej bolo na základe identifikácie parciel uvedené, že sa jedná o združený pozemok, začlenený v parcele č. 855/45 v užívaní PD Rúbaň. Na základe darovacej zmluvy R-I-1880/92 bola teda predmetná nehnuteľnosť zapísaná do listu vlastníctva č. XXX ako združený pozemok - parcela registra E-KN č. 855/15, v prospech obdarovanej p. U. F. v celosti. Darovacia zmluva R-I-1880/92 nemala byť do operátu katastra zapísaná, ale mala byť z dôvodu nesúladu s platnými údajmi operátu katastra vrátená vyhotoviteľovi. Z dôvodu nesprávnej identifikácie však pri zápise uvedenej zmluvy do katastra nemala správa katastra vedomosť o tom, že sa jedná o pôvodnú nehnuteľnosť, ktorá je už vysporiadaná v registri CKN listoch vlastníctva a túto vedomosť pravdepodobne nemali ani účastníčky darovacej zmluvy pri jej spísovaní. Ide o absolútne neplatný právny úkon. Na túto skutočnosť žalované od začiatku poukazovali. Žalobkyňa na jeho základe nemohla nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Poukázali na rozhodnutie NS SR z 30. júla 2012 sp. zn. 5Cdo 208/2010, zaoberajúcom sa neplatnosťou právneho úkonu. P. M. výmerom získala do vlastníctva parcely č. 855/113, 855/114, 855/145. Listy vlastníctva č. XXX a č. XXX boli založené v roku 1979 na základe darovacej zmluvy R-I-478/78, uzatvorenej medzi darujúcou p. P. M. a obdarovanou p. U. F. Predmetom uvedenej darovacej zmluvy boli parcely č. 855/113, 114 a 855/145 zapísané v tom čase v LV č. XXX vo vlastníctve p. P. M. v podiele 1/1, pričom LV č. XXX bol založený ešte v roku 1967 v rámci II. etapy zakladania evidencie právnych vzťahov na základe Výmeru o vlastníctve pôdy č. 3068/1948-10/b. v spojení s opravou výmeru. V zmysle darovacej zmluvy R-I-478/78 boli parcely č. 855/113, 114 a 855/145 zlúčené a rozdelené geometrickým plánom č. 762-534-2740-77 na nové parcely č. 855/113, 114, 145 a č. 855/153, 154, 155, pričom novovytvorené parcely č. 855/153, 154, 155 nadobudla p. U. F. a parcely č. 855/113, 114 a 855/145 zostali vo vlastníctve p. P. M.. Jestvuje iba platný výmer zo dňa 27. 06. 1967 č. 3068/1948-10/b, ktorým boli opravené pozemky, pridelené do vlastníctva ako parc. č. 855/113 - dom, dvor vo výmere 652 m², parc. č. 855/114 - záhrada vo výmere 1150 m², parc. č. 855/145 - záhrady vo výmere 238 m², spolu vo výmere 2040 m² P. M.. ONV v Nových Zámkoch na

výmere potvrdil, že prídelová cena bola zaplatená a bol jej daný súhlas na vpis vlastníckeho práva do evidencie nehnuteľností. Tento stav bol aj premietnutý do mapy pozemkového katastra. Na základe tohto výmeru v rámci II. etapy bol založený list vlastníctva č. XXX a evidenčný list č. XXX, pozemky spolu vo výmere 2040 m², čo zodpovedá výmeru z roku 1967 (nie stavebný pozemok vo výmere 2158 m²). Tieto parcely z LV č. XXX zameriaval geodet v roku 1978 GP č. 162-534-2740-77 a vytvoril nové parcely č. 855/153, 855/154, 855/155, spolu vo výmere 2040 m², čo zodpovedá výmeru z roku 1967 (nie stavebný pozemok vo výmere 2158 m²). LV č. XXX a GP boli podkladom k darovacej zmluve z roku 1978 R-I-478/78, ktorou pozemky parcely č. 855/153, 855/154, 855/155, sú dnes evidované na LV č. XXX vo vlastníctve U. F. P. M. zostali jej parcely na LV č. XXX (pôvodne 316) v zmenšenej výmere. Tie pozemky, ku ktorým sa domáha žalobkyňa určenia vlastníckeho práva vydržaním. Z jestvujúcich výmerov o vlastníctve pôdy vyplýva, že P. M. nezískala do vlastníctva pozemky podľa prídelovej listiny z roku 1992 s poznámkou, že prídel nastal v roku 1948. Parcela č. 855/15 je uvedená výlučne v konečnom prídelovom pláne. Na základe vykonaného dokazovania majú za to, že žaloba nie je dôvodná. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie aktívnej legitímácie v spore, naliehavého právneho záujmu a nie sú splnené všetky predpoklady na získanie vlastníckeho práva vydržaním. Napriek tomu, že o darovacej zmluve z roku 2008 v konaní V 539/08 je táto časť právoplatne skončená, súd prvej inštancie opakuje odôvodnenie uvedené v rozsudku z 15. 02. 2016. Napriek právoplatnosti žalované nesúhlasia s týmto rozhodnutím, keď ich súd prvej inštancie uviedol a opakujú dôvody odvolania aj v tejto časti. Vzhľadom na rozdielne závery dvoch znaleckých posudkov navrhli znalecké dokazovanie, ktorému súd nevyhovel. Z uvedených dôvodov navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Pre prípad úspechu si žalované uplatnili náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedla, že predmetom konania zostalo už iba určenie, že žalobkyňa je v celosti vlastníčkou nehnuteľností, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor, na LV XXX, k. ú. H. ako parcela registra „C“ č. 855/113 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 506 m², parcela registra „C“ č. 855/114 - záhrady vo výmere 294 m² a parcela registra „C“ č. 855/145 - záhrady vo výmere 220 m² a rozhodnutie o trovách konania. Napriek tomu, že predmet sporu sa značne zúžil a rozhodnutie o neplatnosti darovacej zmluvy zo dňa 23. 01. 2008 sa stalo právoplatným, žalované skoro doslovne opakujú svoje argumenty a tvrdenia z odvolania zo dňa 11. 04. 2016, ktorým napadli rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 15. 02. 2016. K odvolaniu žalovaných sa podrobne vyjadrila podaním zo dňa 09. 05. 2016 a tohto vyjadrenia sa pridriava. K odvolaniu žalovaných zo dňa 11. 04. 2016 sa podrobne vyjadril aj odvolací súd v odôvodnení rozsudku 9Co/653/2016-978 zo dňa 18. 01. 2018. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o existencii naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení a rovnako sa vypořiadal s otázkou aktívnej vecnej legitímácii žalobkyne v konaní. Žalované odvolanie riadne neodôvodnili v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Jednou zo zákonných náležitostí odvolania je uvedenie dôvodov, z akých odvolateľ rozhodnutie považuje za nesprávne, pričom odvolanie musí byť riadne odôvodnené, teda je potrebné uviesť, v akom konkrétnom pochybení odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu. Takéto odôvodnenie v odvolaní žalovaných absentuje. Žalované síce citujú ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), písm. f) a písm. h) CSP a žiadajú na základe podaného odvolania napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že súd žalobu zamietne, z celého odvolania však nevyplýva odôvodnenie nimi citovaných odvolacích dôvodov. Z odvolania nie je zrejmé, akú inú vadu má konanie, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, k akým nesprávnym skutkovým zisteniam mal súd prvej inštancie dospieť na základe vykonaného dokazovania a žalované ani neodôvodnili, v čom by podľa nich malo spočívať nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Poprela tvrdenie žalovaných, že súd prvej inštancie sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu v ňom naznačenom smere. Odvolací súd v odsekoch 35. až 37. odôvodnenia svojho rozhodnutia nevyslovil právny názor, že by rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo nesprávne, vytkol nedostatočné zdôvodnenie, ako súd k danému záveru dospel. Súdu prvej inštancie uložil opätovne v rozsahu zrušenia rozhodnutí a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Súd prvej inštancie konal v súlade s pokynom odvolacieho súdu, keď sa pri opätovnom rozhodovaní zameril iba na tú časť požadovaného petitu, ktorá zostala po rozhodnutí odvolacieho súdu sporná. Súd prvej inštancie v tejto časti opätovne rozhodol a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Odvolací súd nikdy nevyslovil názor, že by vo veci malo byť vykonané ďalšie dokazovanie, že by súd prvej inštancie mal opakovane vypočítať žalobkyňu k akejkoľvek skutočnosti, tak ako to uvádzajú žalované. Súd prvej inštancie zohľadnil všetky okolnosti veci tak, ako na to poukázal odvolací súd. Žalované uvádzajú z kontextu vytrhnuté skutočnosti, vety, dohady, poloťázky, na ktoré sa nedá ani reagovať. Poprela tvrdenie žalovaných, že vykonaným dokazovaním neboli preukázané dôvody na vyhovie žalobe. Takýto názor nevyslovil ani odvolací súd. Počas takmer desiatich rokov konania bolo

vo veci vykonané rozsiahle dokazovanie, či už formou listinných dôkazov, znaleckým dokazovaním, výsluchmi strán, svedkov, ako aj znalcov. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zohľadnil všetky okolnosti veci tak, ako na to poukázal odvolací súd, čím napravil nedostatok svojho pôvodného rozhodnutia. Žalované samé uznávajú, že súd prvej inštancie opravil nedostatky, ktoré mu vytkol odvolací súd, vytykajú mu iba to, že nevykonal žiadne nové dôkazy. Ak mali žalované ďalšie dôkazy, mali možnosť tieto predložiť súdu na pojednávaní dňa 29. 05. 2018. Zo zápisnice z pojednávania však vyplýva, že žalované a ani žalobkyňa už nemali vo veci žiadne návrhy na dokazovanie. Poprela tvrdenie žalovaných, že nepreukázala a ani slovne neodôvodnila dôvody svojej aktívnej legitimácie v konaní. Odvolací súd uviedol, že nie je možné súhlasiť s námietkou žalovaných, že žalobkyňa nie je aktívne vecne legitimovanou stranou sporu. Žalobkyňa sa domáha určenia, že je vlastníčkou nehnuteľností, ktoré sú vedené v katastri nehnuteľností na meno žalovaných. Žalobkyňa má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keďže bolo porušené jej vlastnícke právo a to ju činí aktívne vecne legitimovanou na podanie žaloby. Už v žalobe podrobne uviedla a listinami doložila, ako prišlo k situácii, že aj ona, aj jej matka mali zapísané vo vlastníctve pozemky, ktoré jej matka darovala druhou darovacou zmluvou zo dňa 14. 10. 1992. V tejto súvislosti poukázala na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 30S/33/2007-63 zo dňa 30. 10. 2007, v ktorom je konštatované, že právnym prostriedkom dosiahnutia zmeny zápisu v katastri nehnuteľností tak, aby zápisy zodpovedali právnemu stavu, je určovacia žaloba. Krajský súd potvrdil záver súdu prvej inštancie, že z dôkazov nesporne vyplýva, že došlo k pochybeniu pri identifikácii parcely č. 855/15 v roku 1992 a na základe nesprávne vyhotovenej identifikácie bola spísaná darovacia zmluva formou notárskej zápisnice, ktorá bola aj registrovaná štátnym notárstvom a na jej základe bol vyhotovený LV XXX (dnes tento LV XXX zrušený rozhodnutím X-295/2006-2 z 21. 11. 2006 doloženým v prílohe k žalobe, avšak z neznámeho dôvodu založený LV XXXX, ktorý vytvoril rovnaký stav dvojitého vlastníctva). Určením jej vlastníctva k parcelám vedeným na LV XXX sa odstráni dvojité zápisy, pretože na LV XXXX na jednej strane a LV XXX a XXX na druhej strane, keďže tu vedené pozemky sú totožné, čo bolo v konaní preukázané. Existencia naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení sa tak stala nespornou. V súvislosti s tvrdením žalovaných, že nepreukázala, že by prišlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním, poukázala na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odseku 117. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol, že vzhľadom na to, že konajúci súd mal jednoznačne preukázané, že žalobkyňa nadobudla vlastníctvo k parcelám č. 855/113, 855/114 a 855/145, zapísaným na LV XXX, k. ú. H. darovacou zmluvou zo dňa 14. 10. 1992, súd naďalej neskúmal, ani sa nezaoberal tým, či žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo vydržaním, a preto z tohto dôvodu žiadne dokazovanie v tomto smere nevykonal. To, že ju na pozemok sestry od roku 2010 dlhší čas ani nevpustili, neznamená, že nie je vlastníčkou, je nimi iba obmedzovaná v právach vlastníka, a keďže nechce vyvolávať ďalšie spory, čaká na právoplatný výsledok tohto konania. Je však skutočnosťou, že žalované sa o pozemok nestarajú, tento je zanedbaný, kým do vzniku sporov ona s manželom pestovala na pozemku plodiny a riadne celý nadobudnutý pozemok nerušene užívala. Nie je pravdou a popiera, že by sa ich mama vyjadrila v konaní X 295/2006, že jej nikdy nedarovala sporné pozemky. Pokiaľ jej mama nebola dementná, tak vedela, že jej pozemky darovala. Tvrdenia žalovaných, že prázdny pozemok prenajala, sú nepravdivé a žalované úmyselne klamú. Tento pozemok sa nachádza v dedine, v zastavanej časti, vedľa neho je aj jej domová nehnuteľnosť, žiadne družstvo si tento pozemok reálne neprenajalo. Poukázala aj na výpoveď svedka Y. F. na pojednávaní dňa 01. 12. 2014, ktorý jednoznačne uviedol, že družstvo nikdy pozemky v intraviláne neužívalo a po nahliadnutí do mapy uviedol, že družstvo sporné parcely neužívalo. Na pojednávaní toho istého dňa svedok G. F. potvrdil, že v nájomných vzťahoch boli veľké problémy, jednoznačne uviedol, že aj jeho rodičia v roku 1953 postavili dom na pozemkoch v blízkosti sporných pozemkov, že to boli stavebné pozemky v intraviláne. Z praxe je známe, že družstvá po roku 1990 často prenajímali a platili nájomné aj za pozemky, ktoré neužívali, pretože občania a ani družstvá v počiatočných obdobiach po roku 1990 nevedeli správne postupovať. Tento svedok uviedol, že pozemky s počiatočným č. 855 družstvo neužívalo, zrejme však do katastra nahlásilo užívanie podľa uzatvorenej nájomnej zmluvy, napriek tomu, že pozemky neužívalo, a preto sa na identifikácii objavil nesprávny údaj. Žalobkyňa preukázala, že neskôr, keď sa podrobne kontrolovali nájomné vzťahy, zistili, že pozemky, ktoré prenajala, družstvo nikdy neužívalo, lebo išlo o stavebné pozemky v intraviláne a družstvo prenajímalo pozemky na poľnohospodársku výrobu. Poprela tvrdenie žalovaných, že platnosť darovacej zmluvy RI 1880/92 napadli v konaní Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4C/316/2014. V tomto konaní sa žalované domáhali negatívneho určenia, že sú vlastníčkami v k. ú. H. na LV XXX parc. č. 855/113, 855/114 a 855/145. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre v konaní 30S 33/2007, v ktorom súd konštatoval, že úmysel účastníkov darovacej zmluvy z roku 1992 bol nepochybný, a preto nie je možné napraviť nesprávny úradný postup poškodením žalobkyne. Žalované doposiaľ neuviedli

žiadny zákonný dôvod, na základe ktorého by súd mohol určiť, že išlo o absolútne neplatnú darovaciu zmluvu, tak ako to tvrdia žalovaní. Hodnotenie dôkazov prináleží iba súdu, a nie žalovaným. Poprela tvrdenie žalovaných, že žaloba nie je dôvodná, že neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie aktívnej legitímácie v spore a nalievavého právneho záujmu. Žalobu podala dôvodne, pričom vychádzala aj z poučenia krajského súdu v rozhodnutí 30S/33/2007-63 zo dňa 30. 10. 2007. Odvolací súd v rozhodnutí z 18. 01. 2018 jednoznačne konštatoval, že výsledky vykonaného dokazovania poskytli spoľahlivý podklad pre ustálenie správneho právneho záveru o tom, že P. M. v čase uzavretia darovacej zmluvy dňa 22. 01. 2008 trpela duševnou poruchou, ktorá ju robila na tento úkon neschopnou. Žalovaní síce napadajú rozsudok v celom jeho rozsahu - vo výroku vo veci samej, ako aj vo výroku vo vzťahu k trovám konania, v odvolaní sa však žalovaní k trovám konania vôbec nevyjadrujú, teda vôbec neodôvodňujú, prečo by malo byť rozhodnutie o trovách v celom rozsahu nesprávne. V tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že časť konania bola už právoplatne skončená a to úspechom žalobkyne. Je teda absolútne neprijateľné, aby žalovaní požadovali, aby im bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie vykonal vo veci obsiahle dokazovanie, vec správne právne posúdil, a preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Žiadala, aby jej voči žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaní vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedli, že majú za to, že odvolanie riadne odôvodnili. Súd sa neriadil právnym záverom odvolacieho súdu a nevysporiadal sa s tam uvedeným právnym názorom, ktorým sa súd prvej inštancie neriadil v naznačenom smere. Súd prvej inštancie nevykonal žiadne ďalšie dokazovanie, uspokojil sa iba s vyjadrením právnej zástupkyne. Trvali na dôvodoch uvedených v tejto časti odvolania. Zdôraznili, že neboli naplnené základné predpoklady, ktorými sú: spôsobilý predmet vydržania, oprávnená držba, nepretržitá držba v trvaní najmenej 10 rokov, vôľa nakladať s vecou ako svojou, dobromyseľnosť v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným ako CKN parcely pre kat. úz. H. na LV č. XXX ako parc. č. 855/113, 855/114, 855/145. Trvali na podanom odvolaní v plnom rozsahu.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných uviedla, že žalovaní v stanovisku neuviedli žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by som sa už nebola vyjadrila. Pridržiavala sa svojho vyjadrenia zo dňa 08. 08. 2018 k odvolaniu žalovaných v celom jeho rozsahu. Trvala na tom, že žalovaní odvolanie riadne neodôvodnili. Opätovne poprela tvrdenie žalovaných, že súd prvej inštancie sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu v ňom naznačenom smere. Súd prvej inštancie konal v súlade s pokynom odvolacieho súdu, keď sa pri opätovnom rozhodovaní zameral iba na tú časť požadovaného petitu, ktorá zostala po rozhodnutí odvolacieho súdu sporná. Súd prvej inštancie v tejto časti opätovne rozhodol a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Odvolací súd nikdy nevyslovil názor, že by vo veci malo byť vykonané ďalšie dokazovanie, že by súd prvej inštancie mal opakovane vypočítať žalobkyňu k akejkoľvek skutočnosti, tak ako to uvádzajú žalovaní. Súd prvej inštancie nebol povinný vykonať žiadne nové dokazovanie. Takýto právny názor sa v rozhodnutí odvolacieho súdu nenachádza. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zohľadnil všetky okolnosti veci tak, ako na to poukázal odvolací súd, čím napravil nedostatok svojho pôvodného rozhodnutia spočívajúceho v nedostatočnom odôvodnení. Súd prvej inštancie vykonal vo veci obsiahle dokazovanie, vec správne právne posúdil, dostatočne zrozumiteľne odôvodnil, preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žiadala, aby jej bol voči žalovaným priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaných (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec na nariadenom odvolacom pojednávaní a po zopakovaní dokazovania dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku je potrebné v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmeniť a žalobu v tejto časti zamietnuť, výrok o trovách konania podľa § 388 CSP zmeniť a výrok o trovách štátu a poplatkovej povinnosti žalobkyne podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Predmetom odvolacieho konania je už len žaloba žalobkyne, ktorou sa žalobkyňa voči žalovaným v 1. a 2. rade (sestry žalobkyne) domáha určenia, že je v celosti vlastníčkou nehnuteľností, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXX k. ú. H. ako parcela registra „C“ č. 855/113 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 506 m², parcela registra „C“ č. 855/114 - záhrady o výmere 294 m² a parcela registra „C“ č. 855/145 - záhrady o výmere 220 m². Ostatné určovacie výroky sú už po predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu právoplatné.

8. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 CSP). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

10. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

11. Napriek tomu, že odvolací súd v zrušujúcom uznesení poukázal na skutkový stav zistený z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie a tiež na to, že súd prvej inštancie sa s konkrétnymi skutočnosťami uvedenými odvolacím súdom nezaoberal, súd prvej inštancie sa týmto názorom odvolacieho súdu neriadil a nerešpektoval ho a so skutočnosťami, na ktoré poukázal odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí vôbec nevysporiadal. Odvolací súd, keďže táto vec už bola odvolacím súdom zrušená a vrátená na ďalšie konanie, vytýčil vo veci pojednávanie, zopakoval dokazovanie potrebnými listinami a zistil tento skutkový stav.

12. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v čase spísania darovacej zmluvy zo 16. 06. 1978 bola P. M. vlastníčkou parciel č. 855/113 - zastavaná plocha a dvor o výmere 652 m², parc. č. 855/114 - záhrada o výmere 1150 m² a parc. č. 855/145 - záhrada o výmere 238 m² vrátane domu súp. č. XXX postaveného na parc. č. 855/113, nehnuteľnosti vedené v EN SG Nové Zámky na LV č. XXX pre k. ú. H., pričom žalobkyni darovala podiel v rozsahu 1 vytvorený geometrickým plánom č. 762-534-2740-77 zo dňa 30. 03. 1978, v rozsahu novovytvorených parciel, a to parc. č. 855/153 - dvor o výmere 506 m², parc. č. 855/154 - záhrada o výmere 294 m² a parc. č. 855/155 - záhrada o výmere 220 m². Zo žiadneho z listinných dôkazov založených v spise nevyplýva, že parcela č. 855/15 uvedená v konečnom prídelovom pláne zo dňa 02. 10. 1952 bola prečíslovaná na parc. č. 855/113, 855/114 a 855/145 a že to má vyplývať z opravy uvedenej na uvedenom výmere, ako to uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. V čase uzavretia darovacej zmluvy v roku 1978 P. M. vlastnila parc. č. 855/113, 855/114 a 855/145, pričom tieto parcely sa geometrickým plánom č. 762-534-2740-77 zo dňa 30. 03. 1978 (č. l. 10) rozdelili a vznikli novovytvorené parcely, z ktorých časť (parc. č. 855/153, parc. č. 855/154 a parc. č. 855/155) bola predmetom darovania. Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že na základe Výmeru o vlastníctve pôdy, vydaného Poverením pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave č. 3068/1948-10/b zo dňa 12. mája 1948 boli P. M. pridelené do vlastníctva pôdohospodárske nehnuteľnosti zapísané vo vl. č. 496, parc. č. 100/4 stav. miesto o výmere 0,3456 ha (č. l. 153), pričom tento výmer bol dňa 27. 06. 1967 opravený tak, že predmetom prídelu boli parc. č. 855/113 - dom, dvor vo výmere 652 m², parc. č. 855/114 - záhrada vo výmere 1150 m² a parc. č. 855/145 - záhrada vo výmere 238 m², pričom oprava bola úradne prevedená (č. l. 172). Parcely č. 855/113 - dom, dvor o výmere 652 m², parc. č. 855/114 - záhrada o výmere 1150 m² a parc. č. 855/145 - záhrada o výmere 238 m² boli zapísané na LV č. XXX, ktorý bol založený v roku 1967 v rámci II. etapy zakladania evidencie právnych vzťahov na základe Výmeru o vlastníctve pôdy č. 3068/1948-10b zo dňa 12. 05. 1948, ako to skonštatoval aj Katastrálny úrad v Nitre v rozhodnutí zo dňa 13. 02. 2007 č. Xo 1/2007-3/Br (č. l. 24), a teda nevznikli z parc. č. 855/15, ale opravou parcely č. 100/4. Z darovacej zmluvy uzatvorenej dňa 14. 10. 1992 vo forme notárskej zápisnice je zrejmé, že P. M. bola vlastníčkou pozemku združeného v užívaní PD Rúbaň vo výmere 2158 m², pričom daryňa mala tieto nehnuteľnosti nadobudnúť výmerom z roku 1948 (bez uvedenia dátumu a jeho čísla), v súčasnosti bola prídelová listina vydaná Obvodným úradom v Nových Zámkoch, referát ochr. a využ. PPF a týka sa nehnuteľnosti v kat. úz. H. vl. č. 657 parc. č. 855/15 - stav. pozemok vo výmere 2158 m². V Stredisku geodézie v Nových Zámkoch je nehnuteľnosť vykazovaná ako zlúčená v EN parcele č. 855/45 v užívaní PD Rúbaň a túto nehnuteľnosť darovala žalobkyni. Rovnako je zrejmé to, že žalobkyňa následne nájomnou zmluvou zo dňa 02. 11. 1992 parc. č. 855/15 - roľu o výmere 2158 m² prenajala Poľnohospodárskemu družstvu Rúbaň, ako i to, že predmetom prenájmu boli nehnuteľnosti v extraviláne obce.

13. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

14. Keďže žalované v odvolaní aj napriek tomu, že odvolací súd sa už v predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým zrušil prvé rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto veci, vypořiadal s posúdením otázky naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, žalované opätovne uviedli otázku naliehavého právneho záujmu ako odvolací dôvod, odvolací súd sa zaoberal aj posúdením tejto otázky. Odvolací súd sa ohľadne posúdenia tejto otázky pridrižiava svojej skoršej argumentácie, uvedenej v zrušujúcom uznesení a na túto odkazuje. Dodáva len, že keďže ohľadne vlastníctva predmetných nehnuteľností je v katastri nehnuteľností naďalej duplicita vlastníctva, keďže sú evidované aj ako nehnuteľnosti na LV č. XXX parc. č. 855/113, 855/114 a 855/145 v spoluvlastníctve žalovaných po 1 (č. l. 103) a tiež sú zapísané na LV č. XXXX ako parc. č. 855/15 - zast. plochy a nádvoria vo výmere 2158 m² vo vlastníctve žalobkyne (č. l. 687), na požadovanom určení má žalobkyňa naliehavý právny záujem.

15. To isté platí aj ohľadom námietky žalovaných týkajúcej sa aktívnej legitimácie žalobkyne. Aj s touto otázkou sa odvolací súd už vypořiadal v zrušujúcom uznesení, pričom na tejto argumentácii zotráva, a teda má za to, že aktívne legitimovaným v žalobe na určenie môže byť aj subjekt, ktorý nie je účastníkom právneho úkonu, ak sa žalovaný právny vzťah týka priamo jeho právnej sféry, čo je aj v danom prípade, keďže žalobkyňa ako jedna z dedičiek po poručiťelke - darkyni P. M. je týmto právnym úkonom nesporne dotknutá. Žalobkyňa preto v konaní preukázala aktívnu legitimáciu v spore. Odvolací súd sa potom zaoberal posúdením otázky, či žalobkyňa nadobudla spoluvlastnícky podiel 1 k predmetným nehnuteľnostiam na základe darovacej zmluvy, spisanej formou notárskej zápisnice N616/92, NZ 582/92 dňa 14. 10. 1992 (č. l. 12) alebo titulom vydržania.

16. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

17. Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejaviť.

18. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

19. Podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrými mravom.

21. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

22. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo, kto vykonáva právo pre seba.

23. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

24. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

25. Podľa § 134 ods. 4 Občianskeho zákonníka pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

26. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, z vyjadrenia Katastrálneho úradu v Nitre zo dňa 13. 02. 2007 (č. I. 22 a nasl.) vyplýva, že LV č. XXX, ktorý bol neskôr zrušený a následne vydaný LV č. XXXX, bol založený v roku 1994 na základe darovacej zmluvy zo dňa 14. 10. 1992, vyhotovenej vo forme notárskej zápisnice registrovanej pod č. R-I-1880/92 dňa 14. 10. 1992. V pozemno-knižnej mape, ani v mape pozemkového katastra nie je parcela č. 855/15, ktorá bola predmetom prídeltu zakreslená. Zákres parcely č. 855/15 sa nachádza až v mape jednotnej evidencie pôdy, pričom v tejto mape je uvedená parcela zakreslená mimo zastavaného územia obce, v mieste parc. č. C-KN č. 855/45. Na základe grafickej situácie predloženej spolu so žiadosťou o prešetrenie bolo zistené, že pôvodná parc. č. 855/15 nie je združeným pozemkom začleneným v parc. registra C-KN č. 855/45, ale sa jedná o pôvodnú parcelu, ktorá je totožná s parcelami registra C-KN č. 855/113, 855/114, 855/145, ktoré sú zapísané na LV č. XXX a s parcelami registra C-KN č. 855/153, 855/154, 855/155, ktoré sú zapísané na LV č. XXX. Listy vlastníctva č. XXX a XXX boli založené v roku 1979 na základe listiny - darovacej zmluvy zo dňa 16. 06. 1978. Zápisom na základe darovacej zmluvy R-I-1880/92 nemala byť do operátu katastra nehnuteľností dňa 06. 07. 1994 pod položkou výkazu zmien 50/94 zapísaná, ale mala byť z dôvodu nesúladu s platnými údajmi operátu katastra nehnuteľností vrátená vyhotoviteľovi. Správa katastra dospela k záveru, že pôvodný pozemok parc. č. 855/15 v kat. úz. H. je v operáte katastra nehnuteľností evidovaný nesprávne dvakrát, z toho dôvodu je potrebné jeho evidenciu zrušiť. V rozhodnutí Katastrálneho úradu v Nitre zo dňa 13. 02. 2007 č. Xo 1/2007-3/Br tento dospel k záveru, že zápisom listiny doručenej ako druhej v poradí - darovacia zmluva R-I-1880/92, doručená na zápis dňa 14. 10. 1992 a zápis vykonaný dňa 06. 07. 1994 pod položkou výkazu zmien 50/94 prišlo k porušeniu vyhlášky č. 23/1994 Zb., ako aj zák. č. 265/1992 Zb. a 266/1992 Zb. platných a účinných na úseku katastra nehnuteľností v čase zápisu darovacej zmluvy do operátu platných a účinných na úseku katastra nehnuteľností a samotným zápisom prišlo k duplicitnému evidovaniu vlastníckeho práva k tej istej nehnuteľnosti na rôznych listoch vlastníctva. Aj Krajský súd v Nitre, preskúmajajúci rozhodnutie č. Xo 1/2007-3/Br zo dňa 13. 02. 2007 vo svojom rozhodnutí uviedol, že pri vypracovaní notárskej zápisnice č. N 616/92, Nz 582/92 sa vychádzalo z identifikácie parciel vypracovanej zo dňa 11. 06. 1992 Správou geodézie a kartografie, strediskom geodézie Nové Zámky, kde bola predmetná parcela č. 855/15 vo výmere 2158 m² evidovaná v užívaní JRD Rúbaň. Na základe tejto zmluvy bol vyhotovený LV č. XXX parc. č. 855/15 vo výmere 2158 m² stavebný pozemok. Z uvedeného vyplýva, že došlo k pochybeniu pri identifikácii parcely č. 855/15 v roku 1992. Keďže v tomto konaní sa konanie o oprave chyby začalo z podnetu žalobkyne, v takom prípade to nemôže mať vplyv na zmenu alebo zánik vlastníckeho práva, preto dospel k záveru, že správne orgány zrušením LV č. XXX neprípustným a nezákonným spôsobom zasiahli do vlastníckeho práva žalobkyne, preto toto rozhodnutie zrušil. Následne potom aj Správa katastra Nové Zámky v rozhodnutí zo dňa 01. 04. 2008 č. j. X-2952006-21 zamietla návrh žalobkyne o opravu a odstránenie evidencie duplicitného vlastníctva v LV č. XXX a č. XXXX v kat. úz. H..

27. Vychádzajúc z uvedeného, pre nesúlad darovacej zmluvy s platnými údajmi operátu katastra, čo bolo konštatované tak správou katastra, ako aj rozhodnutím súdu, mal odvolací súd za to, že darovacia zmluva spísaná vo forme notárskej zápisnice nebola spôsobilá na zápis do katastra a žalobkyňa sa na základe darovacej zmluvy, uvedenej v notárskej zápisnici zo dňa 14. 10. 1992 nemohla stať vlastníčkou nehnuteľností vedených na LV č. XXX kat. úz. H. ako parc. č. 855/113, 855/114 a 855/145, ktoré sú t. č. evidované ako spoluvlastníctvo žalovaných po 1 a záver súdu prvej inštancie o čiastočnej neplatnosti právneho úkonu je nesprávny. Táto darovacia zmluva bola pre nesúlad s platnými údajmi operátu neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nespôsobilým dosiahnuť na základe nej zmenu vlastníckeho práva a do katastra nehnuteľností nemala byť zapísaná. Z tohto dôvodu sa preto následne odvolací súd zaoberal tým, či ich mohla nadobudnúť titulom vydržania.

28. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 2 Cdo 271/2007 uviedol, že vydržanie je osobitný spôsob nadobudnutia vlastníctva. V prípade splnenia zákonom určených podmienok dochádza k nemu priamo zo zákona, nevyžaduje sa k tomu rozhodnutie štátneho orgánu. K tomu, aby bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním, musia byť splnené zároveň tieto zákonné predpoklady: a) nadobúdateľ je oprávneným držiteľom veci po celú vydržaciú dobu, b) nepretržitosť vydržacej doby, ktorou je neprerušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom stanovenej doby, c) spôsobilý predmet vydržania. Predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť držiteľa musí byť posudzovaná aj z objektívneho hľadiska, t. j. či držiteľ pri

zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva veci, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Oprávnená držba sa nemusí nevyhnutne opierať o existujúci právny dôvod, stačí, ak tu bol i domnelý dôvod (titulus putativus), teda, ide o to, aby držiteľ bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu taký právny titul svedčí.

29. V súlade s týmito závermi NS SR v inom rozhodnutí (5 Cdo 49/2010) konštatoval, že dobromyseľnosť, ako vnútorný psychický stav, je potrebné objektivizovať s prihliadnutím na všetky okolnosti, za ktorých došlo k faktickému nakladaniu s vecou, resp. vykonávaniu práva pre seba. Z týchto okolností potom možno usúdiť, či držiteľ mohol alebo nemohol rozpoznať, že mu vec alebo právo skutočne patrí. Okolnosťami, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery, sú aj okolnosti týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia práva (právneho titulu), teda tzv. uchopenia sa držby. Subjektívny pocit držiteľa nemôže byť sám osebe podkladom pre vydržanie, ak nie je tento pocit vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby práva.

30. Najvyšší súd SR v rozhodnutí (3 Cdo 12/2010) zaujal názor, podľa ktorého posúdenie, či je držiteľ v dobrej viere alebo nie je, treba vždy hodnotiť objektívne, a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samého účastníka a vždy treba brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal alebo nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec (právo) patrí. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať aj k okolnostiam, za ktorých vôbec mohlo vlastnícke právo vzniknúť, teda aj k právnomu dôvodu (titulu) vzniku vlastníctva.

31. Najvyšší súd SR aj v ďalších rozhodnutiach (napríklad 4 Cdo 287/2006) vysvetlil, že medzi základné okolnosti, ktoré budú svedčiť o oprávnenosti držby veci, patrí aj okolnosť, ako vec (držiteľ) nadobudol, či mu svedčí nejaký nadobúdaci titul. Takým titulom (právnym dôvodom) sa môže rozumieť právny úkon, ktorým sa vec prevádza na iného vlastníka, napríklad kúpna zmluva, darovacia zmluva, rozhodnutie štátneho orgánu. Obdobné závery vyjadril najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 234/2009).

32. Čo sa týka posúdenia otázky vydržania predmetných nehnuteľností zo strany žalobkyne, odvolací súd vychádzal z toho, že P. M. darovala v roku 1978 žalobkyňi z pôvodných parciel, ktorých bola výlučnou vlastníčkou - parciel č. 855/113 vo výmere 652 m², č. 855/114 vo výmere 1150 m² a č. 855/145 vo výmere 238 m² (LV č. XXX) polovicu týchto nehnuteľností, pričom sa zároveň dohodli na rozdelení týchto parciel, a to tak, že novovytvorené parcely č. 855/113 vo výmere 506 m², č. 855/114 vo výmere 294 m² a č. 855/145 vo výmere 220 m² budú tvoriť výlučné vlastníctvo P. M. a parcely č. 855/153 vo výmere 506 m², 855/154 vo výmere 294 m² a 855/155 vo výmere 220 m² budú vo vlastníctve žalobkyne. K rozdeleniu týchto parciel došlo na základe geometrického plánu č. 762-534-2740-77 zo dňa 30. 03. 1978. Žalobkyňa od uzavretia tejto zmluvy nehnuteľnosti, ktoré jej boli darované, užívala, teda vedela, kde sa nachádzajú, že sú v intraviláne obce a tiež to, že druhá polovica z pôvodných nehnuteľností, teda ešte pred vyhotovením geometrického plánu, zostala jej matke, ktoré s jej parcelami susedia. Ak potom žalobkyňa s matkou P. M. v roku 1992 uzavrela darovaciu zmluvu vo forme notárskej zápisnice, v ktorej ako predmet daru bola uvedená celá pôvodná parcela č. 855/15, pričom malo ísť o pozemok združený v užívaní PD Rúbaň v extraviláne obce, nemohlo dôjsť u žalobkyne k presvedčeniu, že predmetom darovania je druhá polovica nehnuteľností, ktoré jej matka darovala v roku 1978, teda parcely č. 855/113, 855/114 a 855/145, a to už aj vzhľadom k samotnému označeniu parciel v zmluve, keď 14 rokov predtým muselo byť žalobkyňi známe, ako sú parcely, ktoré zostali matke, označené a že ide o nehnuteľnosti v intraviláne obce, hneď vedľa nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne. Vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu nemohlo dôjsť teda zo strany žalobkyne k dobromyseľnému vstupu do držby predmetných nehnuteľností, v intraviláne obce, keď zo zmluvy jednoznačne vyplývalo, že predmetom zmluvy z roku 1992 je jedna parcela (855/15), nie parcely č. 855/113, 855/114 a 855/145, pričom má ísť o pozemok združený v užívaní PD Rúbaň, v extraviláne obce, a nie parcely v intraviláne obce. Tento záver tiež podporuje aj to, že žalobkyňa túto nehnuteľnosť (parc. č. 855/15 - roľu o výmere 2158 m²) následne nájomnou zmluvou zo dňa 02. 11. 1992 (č. I. 826) prenajala Poľnohospodárskemu družstvu Rúbaň, pričom je tiež zrejmé, že nehnuteľnosti v intraviláne obce poľnohospodárske družstvo neužívalo. Takémuto záveru tiež nasvedčuje to, že P. M. za tieto nehnuteľnosti naďalej platila plyn, elektrinu, vodu, daň z nehnuteľností a poplatky za komunálne odpady, čo vyplýva z vykonaného dokazovania. Ak žalobkyňa nebola dobromyseľná pri vstupe do držby, je potom právne irelevantné, či predmetné nehnuteľnosti následne užívala a obhospodarovala, preto odvolací súd návrh na doplnenie dokazovania

výsluchom svedkov zo strany žalobkyne zamietol. Pre posúdenie otázky dobromyseľnosti pri vstupe do držby je v danej veci rozhodujúce posúdenie listín, a to darovacej zmluvy z roku 1978 a 1992, pričom z ich obsahu, v kontexte s už uvedenými dôkazmi jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa pri vstupe do držby dobromyseľná nemohla byť, čo považoval za rozhodujúce pre posúdenie danej veci, a preto už ostatné navrhované dôkazy nevykonal. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa nenadobudla predmetné nehnuteľnosti ani na základe darovacej zmluvy z roku 1992, ani vydržaním, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a žalobu v tejto časti zamietol.

33. Keďže odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, rozhodoval podľa § 396 ods. 2 CSP aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, vrátane trov neodkladného opatrenia. Predmetom konania v danej veci boli štyri určovacie výroky, pričom na základe prvého rozhodnutia odvolacieho súdu sa stali tri z nich právoplatné a žalobkyňa v nich bola úspešná. Posledný z nich bol týmto rozsudkom odvolacieho súdu zmenený a žaloba bola zamietnutá, preto je potom celkový úspech žalobkyne v rozsahu 50% (úspešná bola v troch určovacích petitoch, teda 75% - jej neúspech v 25%, keď jej žaloba ohľadne jedného petitu bola zamietnutá, celkový úspech 75% - 25% = 50%). Odvolací súd dáva do pozornosti, že súd prvej inštancie nerozhodol správne ani ohľadne trov konania, keď rozhodoval samotným výrokom o trovách konania na súde prvej inštancie, o odvolacích trovách konania a o trovách predbežného opatrenia, pričom odvolací súd mu už skôr dal do pozornosti, že vo vzťahu k náhrade trov predbežného opatrenia trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa nemôžu posudzovať ako celok, aj keď strana má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 4 M Cdo 21/2009). Teda, aj za situácie, že žalobkyňa vznikol nárok na náhradu trov konania vo veci v rozsahu 50%, z hľadiska posudzovania úkonu právnej služby právneho zástupcu strany v súvislosti s rozhodovaním o predbežnom (teraz neodkladnom) opatrení, v ktorom konaní o predbežnom opatrení strana úspešná nebola, preto jej návrh bol zamietnutý, nie je možné takýto úkon, i keď preukázaný, podľa názoru odvolacieho súdu považovať za odôvodnený a účelne vynaložený, a to napriek tomu, že nárok strany na náhradu trov konania vo veci je daný. Napriek tomuto súd prvej inštancie priznal v rozpore s už uvedeným trovy konania aj za nariadenie predbežného opatrenia, s čím sa odvolací súd nestotožňuje. Posudzovanie dôvodnosti jednotlivých úkonov žalobkyne už bude úlohou súdu prvej inštancie pri vyčíslení trov konania, z ktorých bude mať žalobkyňa nárok na 50%. Je potrebné, aby sa súd prvej inštancie vypořiadal aj s odvolacími námietkami v časti trov konania voči prvému rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol o celých trovách konania a žalobkyňa priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 50%.

34. Čo sa týka výroku o trovách konania štátu a výroku o poplatkovej povinnosti žalobkyne, tieto považoval odvolací súd za vecne správne, preto ich podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Trovy štátu, ktoré v konaní vznikli, súviseli len s výrokmi, v ktorých boli žalované neúspešné, preto im bola správne uložená táto povinnosť. A keďže žalobkyňa sa po rozšírení žaloby domáhala štyroch určovacích petítov, pričom súdny poplatok zaplatila len za dva z nich, súd prvej inštancie ju správne zaviazal na doplatenie súdneho poplatku za ďalšie dva určovacie petity.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).